

Abstrakt

Práce komplexně popisuje právní úpravu přechodu dluhů a pohledávek ze zůstavitele na dědice v účinné právní úpravě nového občanského zákoníku a dále porovnává úpravu odpovědnosti za dluhy zůstavitele a souvisejících institutů v České republice s právními řády dalších tří států. Práce je rozdělena na patnáct kapitol. Nejprve se zaměřuje na princip univerzální sukcese, výjimky z něj a dále na přechod práv a povinností na základě zvláštních režimů právního nástupnictví. V další kapitole je popsána úprava odpovědnosti dědiců za dluhy zůstavitele a souvisejících institutů v předpisech, které předcházely účinné právní úpravě, což je doplněno četnými vzájemnými komparacemi mezi přepisy a poukázáním na inspiraci nového občanského zákoníku v obecném zákoníku občanském z roku 1811.

Těžiště práce tvoří nejobsáhlejší kapitola čtvrtá, kde je komplexně vysvětlena úprava odpovědnosti za dluhy zůstavitele v novém občanském zákoníku a zejména objasněn z více hledisek institut výhrady soupisu a možnost neomezené odpovědnosti dědiců. Dále jsou v práci popsány instituty odmítnutí, vzdání se a zřeknutí se dědictví. Velmi důležitá je kapitola šestá, věnující se odkazu jako staronovému institutu dědického práva, na základě něhož dochází k singulární sukcesi. Rozebráno je právní postavení odkazovníka a také výklad závěti, jehož problém bude nově spočívat v rozlišení, zda zůstavitel zamýšlel jmenovat dědice či odkazovníka.

V práci jsou dále podrobně rozebrány problémy věřitelů, které způsobovala předchozí právní úprava a popsány nové instituty chránící věřitele zemřelého, kterými jsou odloučení pozůstalosti a závěra pozůstalosti. Samostatná kapitola je věnována různým možnostem správy pozůstalosti a vztahu exekučního a dědického řízení. Zvláštní pozornost je věnována daňovým souvislostem smrti, a to v kapitole desáté, kde je také blíže rozebrána zvláštní konstrukce ležící pozůstalosti pro účely správy daní. V kapitole jedenácté až třinácté je analyzována úprava dluhů zůstavitele v právním řádu Velké Británie, Německa a Francie, a to na základě četných poznatků získaných z cizojazyčné literatury a studií právních předpisů v jejich originálním znění. V neposlední řadě je předposlední kapitola věnována poukázání na nové evropské nařízení k dědickému právu.